

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

28 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Vladimir Timofti,

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

a judecat fără citarea părților, recursului ordinar declarat de către avocatul Grosu Stanislav în numele inculpatului Furtuna Marin, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 07 noiembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

***Furtuna Marin** xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în satul xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.09.2017 – 07.11.2018;

Instanța de apel: 20.12.2018 – 02.10.2019;

Instanța de recurs: 19.11.2019 – 28.05.2020.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 07 noiembrie 2018, Furtuna Marin xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la pedeapsa sub formă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

S-a încasat de la Furtuna Marin în beneficiul lui Zaporojan Andrei prejudiciul material, în sumă de 6 600,00 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că în noaptea de 15 noiembrie 2012, spre 16 noiembrie 2012, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a pătruns în gospodăria cet. Proțic Lilia locuitoare a s. xxxxx,

r-nul xxxxx și din interiorul casei de locuit a sustras pe ascuns un aparat de găurit de model „BOSCH” de culoare verde la prețul de 3 000 lei și din curtea casei a sustras o betonieră de model „KRAFT” cu capacitatea de 160 litri de culoare portocalie la prețul de 3 600 lei, care îi aparținea proprietarei Profiț Lilia, totodată tot din această casă a sustras un polizor unghiular cu denumirea „INTERSCOL”, de culoare surie la prețul de 1 500 lei, o priză portabilă cu cablu cu o lungime de 20 metri de culoare albă la prețul de 200 lei, o ruletă de culoare verde cu lungimea de 7 m., la prețul de 100 lei, care aparțineau lui Donici Dorel, locuitor al s. xxxxx, r-nul xxxxx, cauzându-i un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 8 400 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, după indicii calificativ - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Grosu Stanislav în interesele inculpatului Furtuna Marin a atacat-o cu apel, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal.

În susținerea poziției sale, avocatul Grosu Stanislav a indicat următoarele argumente:

- în cadrul procesului nu au fost administrate suficiente probe care ar demonstra comiterea infracțiunii de către Furtuna Marin;

- instanța de fond a apreciat greșit probele pe cauză, pronunțând în privința lui Furtuna Marin o hotărâre de condamnare care contravine circumstanțelor de fapt ale cauzei, cât și normelor legii procesual penale;

- sentința contestată este emisă cu încălcarea unui principiu de bază care se referă la motivarea sentinței. Din conținutul sentinței se relevă faptul că aceasta nu conține analiza probelor care confirmă vinovăția inculpatului din punctul de vedere al pertinentei, concludentei și coroborării acestora între ele;

- sentința este una contradictorie, în aceasta fiind indicate circumstanțe care nu au fost constatate în ședința de judecată;

- instanță unilateral în sensul învinuirii și neobiectiv a examinat cauza ajungând la concluzia greșită despre vinovăția lui Furtuna Marin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal;

- instanță de fond nemotivat l-a recunoscut vinovat pe Furtuna Marin în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 octombrie 2019, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Grosu Stanislav în numele inculpatului Furtuna Marin, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată acestuia.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul penal a reținut că, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, bazându-se pe probele care sunt pertinente, concludente, utile, veridice și coroborează între ele, cum ar fi: plângerea din 16.11.2012 depusă de Donici Dorel (f.d.22); plângerea din 27.12.2012, depusă de Proțic Lilia (f.d.23); comunicare telefonică R-2 din 16.11.2012 la IP Drochia de la Văscăuțan Vasile, care a comunicat că de la Proțic Lilia din s. Chetrosu, r-nul Drochia au fost sustrate aparate electrice (f.d.25); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.11.2012 cu fototabel (f.d.26- 34); procesul-verbal de percheziție din 26.12.2012 (f.d.67-68); proces-verbal de recunoașteri a obiectului nr.1 din 26.12.2012 cu fototabel (f.d.69-70); proces-verbal de recunoașteri a obiectului nr.2 din 26.12.2012 cu fototabel (f.d.71-72); proces-verbal de examinare a obiectului din 27.12.2012 (f.d.73); ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 27.12.2012 (f.d.74); ordonanță de restituire a corpurilor delictive către proprietar din 28.12.2013 (f.d.75); procesul-verbal de confruntare între Văscăuțan V. și Furtuna M. din 20.02.2013 (f.d.86); declarațiile martorului Zaprojan Adrian din 12.06.2018 date în ședința de judecată a instanței de fond, prin care a declarat că, *pe Furtuna Marin îl cunoaște din sat, el nu a lucrat la el*. Din lucrurile furate nimic nu i s-a întors. El era plecat împreună cu mama în Federația Rusă și cheile de la gospodărie au fost la Văscăuțan, cu care este rudă. Despre furt a fost anunțat de către V. Văscăuțan (f.d.158); declarațiile martorului Ardelean Radu din 07.11.2018 date în ședința instanței de fond, prin care a declarat că, lucra la Proțic Lilia împreună cu Donici. Când a venit dimineața la lucru a văzut poarta deteriorată. Lipsa „bolgarca”, prelungitorul și ruleta. Imediat au fost anunțați colaboratorii de poliție (f.d.168).

Analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, instanța de apel a conchis că vina lui Furtuna Marin în comiterea infracțiunii incriminate a fost demonstrată, iar acțiunile acestuia corect calificate în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că apelul înaintat este formal, iar circumstanțele invocate de apărător care ar dovedi nevinovăția inculpatului nu au fost susținute prin probe, fiind doar relatate faptele conform viziunii sale sub formă de apărare.

Mai mult, potrivit procesului-verbal de audiere a martorului Văscăuțan Vasile

din 27.12.2012 și din procesul verbal de confruntare din 20.02.2013, între Furtuna Marin și Văscăuțan Vasile, ultimul a declarat: *careva bunuri nu le-a vândut lui Furtuna Marin xxxxx. (f.d.85 verso și f.d.86).*

Instanța de apel a respins alegațiile apelantului, invocând că instanța nici nu a examinat plauzibilitatea declarațiilor inculpatului Furtună Marin referitoare la achiziționarea bunurilor sustrase de la Văscăuțan Vasile, pe motivul că declarațiile inculpatului trezesc mari dubii în faptul dat.

Inculpatul Furtuna Marin inițial a declarat că a adus careva bunuri de la Moscova, apoi declară că le-a procurat de la V. Văscăuțan.

Fratele inculpatului, Furtuna Radion în lămurirea sa, a indicat că, de fiecare dată când fratele lui Furtuna Marin vine de peste hotarele tarii, el cu mașina îl întâmpină și niciodată fratele lui - Marin nu a adus acasă electro-instrumente. Când a fost efectuată perchezitia, colaboratorii de poliție au depistat și au ridicat "bolgarca" de model INTERSCOL de culoare sură. Fiind întrebat de colaboratorii de poliție, le-a spus că o vede pentru prima dată. De la fratele lui Furtuna Marin a aflat că el a adus-o de la Moscova (f.d.35 verso).

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond în mod corect a pus la îndoială veridicitatea declarațiilor inculpatului, *care inițial a spus că le-a adus de la Moscova*, apoi a declarat că le-a procurat de la V. Văscăuțan.

Martorul Văscăuțan Vasile prin comunicarea telefonică din 16.11.2012, a comunicat IP Drochia că de la Proțic Lilia din sat. Chetrosu, raionul Drochia au fost sustrase aparate electrice. Apoi fiind audiat și fiind efectuată confruntarea cu Furtuna Marin, a declarat că, nu i-a vândut lui Furtuna Marin careva aparate și nici nu cunoaște unde locuiește bunica lui Marin.

Alegațiile avocatului Grosu Stanislav în interesele inculpatului Furtuna Marin, în care afirmă că, sentința de condamnare o consideră neîntemeiată și ilegală, inculpatul urmând să fie achitat, sunt nefondate și declarative, deoarece probele acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate și apreciate de către prima instanță și instanța de apel, confirmă pe deplin vinovăția inculpatului Furtuna Marin.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, instanța de fond prin sentința adoptată pe caz, justificat a ajuns la concluzia privind confirmarea pe deplin a vinovăției inculpatului Furtuna Marin în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal după indicii: furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art.art.6, 7, 16, 61, 75-78 Cod penal, instanța de apel a reținut că instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea persoanei vinovate, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspundere,

de condițiile de viață ale familiei acesteia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, instanța de apel a notat că, atingerea scopului pedepsei penale se va asigura prin aplicarea pedepsei prevăzute de sancțiunea componentei de infracțiune comisă de inculpatul Furtuna Marin, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității care va asigura scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, avocatul Grosu Stanislav în numele inculpatului Furtuna Marin, a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Furtuna Marin să fie achitat.

În motivarea recursului recurentul a invocat următoarele motive:

- instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel;
- hotărârea atacată, adică sentința instanței de fond și decizia instanței de apel nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluția;

- motivarea unor soluții este expus neclar;

- în cererea de apel au fost invocate un șir de încălcări comise în prima instanță, pe care instanța de apel nu le-a examinat și nu s-a expus asupra acestora în decizia din 02.10.2019, fapt care confirmă o examinare superficială a cauzei penale;

- în cererea de apel s-a indicat că, instanța de fond în sentința de condamnare indică: „*Concluzia aplicării unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei este dedusă de instanță reieșind din căința sinceră a inculpatului manifestată în ședința de judecată, la moment conștientizarea de către ultimul a consecințelor inevitabile sub formă de pedeapsa penală în rezultatul acțiunilor infractori ce comise de inculpat*”. Furtuna Marin nu a recunoscut niciodată vinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate și în permanență a declarat că bunurile care au fost găsite la domiciliul sau au fost procurate de la Văscăuțan Vasile, care a lucrat la partea vătămată, astfel, nu este clar în baza la care declarații instanța de judecată a ajuns la concluzia referitoare la „*căința sinceră a inculpatului manifestată în ședința de judecată*”;

- pedeapsa aplicată lui Furtună Marin nu a fost suspendată condiționat, or, ultimului i-a fost aplicată o pedeapsă sub formă de 200 ore muncă neremunerată, inculpatul nu și-a dat acordul niciodată de a executa o astfel de pedeapsă;

- instanța de apel nu s-a expus asupra acestor circumstanțe care în viziunea apărării determinau casarea necondiționată a sentinței instanței de fond, or, era evident că motivarea sentinței contravine dispozitivului acesteia;

- în motivarea deciziei, instanța de apel a invocat în calitate de probă care ar confirma vinovăția inculpatului, date neadmise ca probe potrivit codului de procedură penală și anume „lămurirea lui Furtună Radion”, care în dosarul penal nu a fost audiat în calitate de martor și nu a avut în general nici o calitate;

- instanță de apel a invocat în decizia sa procesul verbal de audiere a martorului Văscăuțan Vasile, probă care nu poate fi pusă la baza condamnării și nici apreciată ca probă, or, partea apărării în prima instanță s-a refuzat în ședința de judecată de martorul Văscăuțan Vasile, acesta nefiind audiat în cadrul ședinței de judecată;

- instanța de apel a denaturat declarațiile inculpatului Furtuna Marin, invocând faptul că inițial acesta a declarat că bunurile depistate în gospodăria sa au fost aduse din Federația Rusă, iar ulterior a declarat că le-a procurat de la Văscăuțan Vasile;

- în dosarul penal, la toate etapele Furtună Marin niciodată nu a declarat că a adus bunurile din Federația Rusă, invocând mereu faptul procurării acestora de la Văscăuțan Vasile, ceea ce se confirmă prin audierea inculpatului în calitate de bănuit, învinuit, procesul verbal de confruntare între Furtuna Marin și Văscăuțan Vasile;

- nu a fost efectuată o analiză amplă și concretă a probelor care ar confirma nevinovăția persoanei, din start fiind acceptată versiunea acușării privind vinovăția lui Furtuna Marin.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat a depus referință asupra recursului declarat, menționând că pledează pentru respingerea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi admis conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept în privința persoanelor care l-au declarat.

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală. În ce privește

chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanță de recurs.

În acest sens, relevante cauzei sunt și liniile directorii trasate de Curtea Europeană privind aplicabilitatea art.6 din Convenție, care garantează dreptul fiecărei persoane la un proces echitabil, unde s-a specificat că orice instanță este obligată să-și motiveze hotărârea adoptată, or, aceasta face parte din setul de garanții stabilite de CtEDO pentru existența unui proces echitabil. De altfel, potrivit jurisprudenței Curții, în cazurile aplicării art.6 al Convenției, s-a statuat că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85*).

Din cererea de recurs declarată, se constată că critica recurentului, în esență, se referă la faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal lărgit notează că, la caz, a fost încălcată obligația instanțelor de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul de garanții subsecvente procesului echitabil.

Verificând și analizând decizia instanței de apel, raportată la criticele recurentului, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la adoptarea soluției de respingere ca nefondat a apelului declarat de apărare, cu menținerea sentinței de condamnare, nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale.

Lipsa unei motivări adecvate conform cerințelor legii, într-o hotărâre judecătorească afectează grav respectarea garanțiilor procedurale a părților la un proces echitabil.

Așadar, Colegiul penal lărgit constată că instanță de apel la adoptarea soluției nu a elucidat faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, nu a corectat erorile comise de prima instanță, nu a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant și nu a înlăturat erorile comise de prima instanță.

Cercetând materialele cauzei, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de fond la pronunțarea sentinței a comis o eroare, care ulterior a fost preluată de către instanța de apel prin menținerea acesteia fără modificări.

Așadar, instanța de fond, la pronunțarea sentinței de condamnare, fără a ține cont de declarațiile inculpatului date în ședința de judecată, că „*nu recunoaște vina în cele incriminate, iar lucrurile care au fost găsite la el acasă, le-ar fi cumpărat de la*

Vascauțan Vasile” a indicat că **aplicarea unei pedepse cu muncă neremunerată** în folosul comunității, va atinge scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni „ultima utilă și **acceptată de inculpat ca un mijloc eficient de corectare și reeducare**”, ulterior, contrazicându-se a indicat că „**Concluzia aplicării unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei este dedusă de instanță reieșind din căința sinceră a inculpatului manifestată în ședința de judecată, la moment conștientizarea de către ultimul a consecințelor inevitabile sub formă de pedeapsă penală în rezultatul acțiunilor infractorice comise de inculpat...**”, iar în partea dispozitivă a sentinței a aplicat inculpatului Furtuna Marin „**pedeapsa sub formă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității**”.

Astfel, se constată cu certitudine că motivarea hotărârii instanței de fond, contrazice dispozitivul acesteia.

Însă, instanța de apel, fără a lua în calcul eroarea comisă de prima instanță, la rejudecarea cauzei în apel, a indicat doar că „**concluzia instanței de fond este una corespunzătoare stării de drept și întemeiată din punct de vedere al principiilor stabilirii pedepsei penale**” instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și principiilor stabilirii pedepsei penale”.

Colegiul penal lărgit statuează că, instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, inclusiv procesul verbal de audiere a martorului Văscăuțan Vasile din 27 decembrie 2012 și lămurirea dată de Furtuna Rodion. Nu a cercetat probele prezentate sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat soluția adoptată, de asemenea instanța de apel nu a făcut o analiză minuțioasă a chestiunilor de fapt criticate de apărare, și astfel nu a soluționat fondul apelului declarat.

Mai mult, în contextul dat, Colegiul penal lărgit mai specifică faptul că, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces. Pe când în decizia instanței de apel lipsește analiza și aprecierea probelor invocate de apărare.

Nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate de apărare și în consecutivitatea expusă în apelurile declarate de aceștia, inclusiv asupra celor reproduse la pct.3. și 5. din decizie, formulând răspunsuri neargumentate și concluzii evazive în acest sens, și anume nu a dat răspunsuri care să corespundă exigențelor impuse de art.6 CEDO care să garanteze participanților la proces dreptul la un proces echitabil.

Subsidiar, se reține că instanța de apel, contrar declarațiilor date de inculpatul Furtuna Marin în ședința de judecată, a reținut că acesta a declarat că „**lucrurile găsite**

la acesta au fost aduse din Federația Rusă”, or, potrivit procesului verbal de audiere a inculpatului Furtuna Marin, în cadrul ședinței instanței de apel, acesta la întrebarea procurorului a declarat „a spus că bunurile au fost aduse din Federația Rusă” (f.d.201, vol. I) – respectiv acesta a comunicat instanței, ceea ce i s-a spus lui despre originea lucrurilor depistate acasă la el.

În acest sens, Colegiul penal lărgit, notează că declarațiile inculpatului, părții vătămate și martorilor se consemnează în proces verbal la persoana I, fără consemnarea întrebărilor care au fost acordate, însă formularea răspunsului trebuie să conțină și întrebarea adresată respondentului.

Conform principiilor care se desprind din jurisprudența CtEDO rezultă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. (1) din Convenție, înglobează, *inter alia*, dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor, Convenția nevizând garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci a unor drepturi concrete și efective (*cauza Artico împotriva Italiei, Hotărârea din 13 mai 1980*). Or, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „ascultate”, adică analizate temeinic de către instanță de judecată. Cu alte cuvinte, art. 6 implică, în special, în sarcina instanței, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerilor de probe ale părților (*cauza Perez împotriva Franței [MC] nr. 47.287/99 și cauza Van de Hurk împotriva Olandei, Hotărârea din 19 aprilie 1994*), ceea ce la caz nu s-a realizat.

În mare parte soluția instanței de recurs de a dispune rejudecarea se bazează pe statuările Curții Europene în speța *Năvoloacă c. Moldovei (cererea nr.25236/02), hotărârea din 16.12.2008*, unde Curtea având a se pronunța asupra acestei cauze a considerat că chestiunile care urmau a fi hotărâte de către Curtea Supremă de Justiție nu puteau fi examinate în mod corespunzător, ca chestiuni ce țin de un proces echitabil, fără o apreciere directă a circumstanțelor factologice prezentate de părți pe marginea speței deferite judecării (*a se vedea Botten v. Norway, 19 februarie 1996, §§ 52 și 53, Reports of Judgments and Decisions 1996-I și Popovici, citată mai sus, § 72*). Având în vedere că Curtea Supremă de Justiție nu are competența să facă o examinare directă în fapt, ea are competența de a dispune rejudecarea cauzei de către instanță ierarhic inferioară. În cazul de față echitatea cere ca Curtea Supremă de Justiție să dispună rejudecarea cauzei.

Erorile de drept nu pot fi corectate de către instanța de recurs, deoarece potrivit art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs dispune rejudecarea de către instanță de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanță de recurs, or, în cazul dat eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Rezumând cele menționate, se constată că în speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală – instanță de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea

atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce inevitabil duce la casarea deciziei instanței, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel se va conduce de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să indice motivele pe care se întemeiază soluția și va ține cont de cele expuse în prezenta decizie, va pronunța o hotărâre legală și întemeiată în strictă conformitate cu prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Grosu Stanislav în numele inculpatului Furtuna Marin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Furtuna Marin* xxxxx, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 23 iulie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico